

Curriculum Vitae

Jacob Wisse (1939) is natuurkundig ingenieur. Zijn onderwerp was de voorbereiding van een protondemagnetisatie experiment bij prof.dr. B.S. Blaisse, Delft, 1964.

Hij overwinterde in Antarctica als lid van de Belgisch-Nederlandse Antarctische expeditie 1965. Hij onderzocht het ozongehalte van de stratosfeer in het kader van de Internationale Jaren van de Rustige Zon (IQSY). Dit onderzoek betrof de luchtcirculatie boven het Zuidelijk Halfrond. Dat de verkregen gegevens later van nut zouden worden bij de studie van het 'ozongat', kon men toen nog niet vermoeden.

Vervolgens leidde ozonvorming in het gebied van de Nieuwe Waterweg tijdens smog tot onderzoek van de stroming in de onderste honderden meters van de atmosfeer, als medewerker van het Koninklijk Nederlands Meteorologisch Instituut. Na onderzoek in de fysische meteorologie en de atmosferische grenslaag in het bijzonder, werd hij directeur van de operationele dienst.

De noodzaak bij het bouwkundig ontwerpen het buitenklimaat te betrekken leidde tot zijn benoeming in 1979 tot bijzonder hoogleraar van de leerstoel 'De leer van het buitenklimaat in verband met toepassingen in de Bouwkunde', vanwege 'De Warmtestichting'. Op 1 december 1986 volgde de benoeming tot hoogleraar op het vakgebied 'Leer van het buitenklimaat', per 1 mei 1989 die tot hoogleraar op het vakgebied 'Afbouwtechniek (bouwfysica)'.

Het onderwijs en onderzoek van prof.ir. Wisse betroffen in het bijzonder de effecten van wind en neerslag op het ontwerp van een gebouw en op de stedenbouw. Daarbij stonden in situ metingen en computer fluid dynamics centraal.

Prof.ir. Wisse was voorzitter van de vakgroep FAGO, plaatsvervangend decaan, voorzitter van de Stuurgroep Windtechnologie van het Koninklijk Instituut voor Ingenieurs, lokaal directeur onderzoekschool Bouw en lid van vele nationale en internationale commissies op wetenschappelijk en maatschappelijk gebied.